Влада – Радам !

Голос України



Газета Верховної Ради України № 115 (615) ♦ Вівторок, 22 червня 1993 року ♦ Ціна 8 крб.

Продиктовано в номер

«Нахімічили...»

У критичному становищі перебуває Запорізький коксохімічний завод. Запасів вугілля тут залишилось на добу, а з Донбасу надходить лише мізер, якого вистачає тільки на те, щоб підтримувати у коксових батареях режим роботи і не дати цьому складному агрегату загинути. Делегація з підприємства за минулі вихідні дні побувала на багатьох шахтах і вугільних фабриках Донбасу, у страйкомах, але домовитися про поставки вугілля їм не вдалося. Тож, якщо страйк шахтарів продовжиться, коксохімічний завод стане, а це зупинить і весь металургійний комплекс регіону.

«Саркофага» ніхто не переміг

Завершено міжнародний конкурс проектів на краще вирішення проблеми «саркофагу». Першу премію журі вирішило не присуджувати, оскільки жоден з проектів не відповідає всім вимогам конкурсу.

А кращим визнано проект консорціуму «Кампенон Бернард СЖЕ», до якого входять фахівці з України, Франції, Німеччини і Великобританії. Передбачається спорудження «Укриття-2», всередині якого розташується завод для розбирання нутрощів колишнього енергоблока.

Подробиці — в одному з найближчих номерів газети.

Облдержадміністрація гострить ... сапи

Глава Харківської обласної держадміністрації Олександр Масельський підписав розпорядження про участь населення області у догляді за посівами. В авральному порядку він рекомендує всім організаціям та установам області надати допомогу селу. Кілька сільських районів області через відсутність коштів повністю залишилися без пального, на приколі техніка майже у кожному другому господарстві Харківщини. Розпорядженням визначено й термін виконання сільгоспробіт — 24 червня. Саме в цей день профспілки організують загальноміський страйк. Як у кращі часи, правофланговими у цій, без сумніву, важливій і необхідній справі будуть працівники обласної держадміністрації.

З'їзд відбувся. Підпілля — позаду

У Донецьку, в останній день червневого страйку, відбувся другий етап всеукраїнської конференції комуністів, за словами організаторів — з'їзд Компартії України.

Розглядалось широке коло питань: «Про завдання комуністів України у нинішній політичній ситуації», «Про проект статуту Компартії України», «Про проект програмної заяви КПУ», «Про позицію Компартії України до Союзу комуністичних партій СКП—КПРС».

Прийнято декларацію про відновлення діяльності КПУ і її статут. Причому, всі документи — російською мовою.

Обрано Центральний Комітет Компартії України у складі 125 чоловік.

Першим секретарем ЦК КПУ обрано лідера донецького обкому партії Петра Симоненка.

Дипломати потроху обживаються

На вівторок у британських дипломатів, які працюють у Києві, заплановані урочистості. Адже сьогодні має відбутися офіційне відкриття Посольства Сполученого Королівства Великобританії та Північної Ірландії в Україні. В урочистій церемонії, що має відбутися в будинку по вулиці Десятинній, 9, візьме участь заступник міністра закордонних справ і у справах Співдружності Дуглас Хогг, який відповідає в британському МЗС за відносини з державами Центральної та Східної Європи і колишнього Радянського Союзу.

Потурбувалася прабатьківщина

Чеська Республіка в цьому році виділила чотири мільйони крон для безплатного оздоровлення українських дітей з родин чеського походження, які проживають у третій та четвертій зонах, радіаційно забруднених після аварії на Чорнобильській АЕС.

Завдяки цій гуманітарній акції на території Чеської Республіки з червня до середини серпня буде оздоровлено 400 дітей з України. Кошти на проїзд до державного кордону і в зворотньому напрямку надало Міністерство України у справах захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС.

Протягом трьох останніх років в Чеській Республіці вже оздоровлено понад три тисячі дітей з України.

ДО ПИТАННЯ ПРО СПОЛУЧЕНІ ПОСУДИНИ: ЯК У ВИБОЇ, ТАК І НА КУХНІ



Колаж Михайла САЧКА.

Л. КУЧМА ЗАЛИШАЄТЬСЯ

20 червня Прем'єр-міністр України Леонід Кучма відразу ж після свого прибуття з Дніпропетровська в київський аеропорт «Жуляни» сказав, що в Дніпропетровську на зустрічі з металургами він не робив заяви про своє рішення подати у відставку.

Прем'єр-міністр повідомив журналістів, які його зустрічали, що між ним, Президентом і Головою Верховної Ради України існувала домовленість про те, що в умовах найжорстокішої економічної кризи в країні він, Леонід Кучма, припиняє будь-які заяви про свою відставку, продовжуючи роботу на своєму посту.

Тим часом Прем'єр-міністр відзначив, що видання і зміст Указу Президента України від 16 червня «Про невідкладні заходи щодо стабілізації економічної та політичної ситуації в Україні» були для нього цілковитою несподіванкою. Указ, на думку Леоніда Кучми, негативно впливає на дієвість роботи Кабінету міністрів, чи не єдиного ефективного органу в Україні.

Хоча, як сказав Леонід Кучма, Президент є найвищою посадовою особою в Україні, чиї рішення обов'язкові до виконання, ситуація, що створилась, не дає можливості йому, Прем'єр-міністрові, нормально виконувати свою роботу.

Абзац з листа

Звичайно, критикувати, пікетувати, страйкувати багато легше, аніж працювати чи пропонувати конкретні шляхи виходу з кризи. В народі є влучна приказка щодо цього: і дурень, вибачте, каші наварить, коли пшоно є. А ви спробуйте її наварити, коли пшона немає. А наш уряд та Верховна Рада якось варять її, маючи майже порожні комори...

Микола ТОРЯНИК.
Дрогобич
Львівської області.



Верховна Рада: коментар тижня

А ОСЬ І МИ. ДОБРИДЕНЬ ВАМ

Мало хто помітив одну з реплік, що прозвучала в сесійному залі Верховної Ради під час недавніх баталій за владу. Про те що на нас чекають соціальні потрясіння. І вони прийшли. Тоді, коли, здавалося б, парламентські пристрасті вщухли і можна було пакувати валізи на літні відпустки.

Шахтарський страйк, справді, потряс суспільство. Одним днем враз порушилася владна надбудова України, яка й так трималася на чесному слові, одержала нові тріщини економіка молодої держави.

Що ж буде і до чого ми йдемо? Народні депутати зі своєї трибуни самі настільки приречено оцінювали своє майбутнє, що до їхніх слів і додати нічого. В цей же час Президент рішуче заявив про намір взяти на себе всю відповідальність за економіку України. І хоч Верховна Рада двічі зв'язувала йому руки, не допускаючи до штурвала, Президент з третього заходу сам зробив те, чого йому не давали, підписавши Указ про створення Надзвичайного Комітету Кабінету міністрів з питань оперативного управління економікою України.

Що ж, якщо цей Комітет не зав'язне у паперових нетрях, у творінні безплідних документів, зуміє хоч якось вплинути на розбалансоване і розкидане господарство, розбереться хоча б з грошима, які невідомо куди зникають на шляху від платників до господарств, Президент знову буде на коні. Біда тільки, що стремена, на які він спирається, часто викликають сумнів на предмет їхньої міцності... Ось і з Комітетом уже з'явилися проблеми.

Це зовнішня канва подій, які сталися минулого тижня. Внутрішня — і навколо цього точаться найпалкіші суперечки — хто ініціює ці соціальні потрясіння, а точніше, хто стоїть за спиною шахтарів, хто штовхає Україну у безвість, якщо не в прірву? Називають соціалістів, комуністів, які нібито прагнуть взяти реванш. Якби це стосувалося тільки Донеччини, можна було б прийняти цю версію. Але ж ось Волинь, де вплив учорашніх зведений до нуля, демократичний Харків. Декому тут бачиться рука Москви і навіть Криму... Ні, не все так просто, як декому це хочеться бачити. Скоріше за все, тут об'єдналися стихійні сили і організовані, які дедалі частіше повертають свої погляди до не таких уже й далеких, більш ситих часів минулого. Ясно одне: нинішня політика ВР і Уряду України, констатація споглядання, а не активний вплив через реформи, не задовольняють людей.

Що ж, безвладдя, яке ми допустили під гаслами демократичної розбудови, не терпить порожнечі. Поки нова Україна ділила між своїми лідерами портфелі, чубилася за крісла і нові привілеї, у стані крайньої ейфорії гасала по зарубіжжю замість того, щоб зайнятися порядкуванням у власному домі, на арену вигулькнула, а потім дала про себе знати третя сила. Не варто мучитися здогадками, хто вона. Гадаю, що вона досить скоро вирине з тіні і гучно про себе заявить. Без інтелігентської скромності і ніяковості. Якщо ми не отямимося і не об'єднаємося навколо Президента як гаранта Конституції нашої держави. А що, ми маємо інші варіанти?

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

ДНІПРОПЕТРОВЦІ — ЗА ПРЕМ'ЄРА

У Кривому Розі Леонід Кучма досить грунтовно обговорив складні, воістину гострі економічні та соціальні проблеми гірників залізорудного басейну з керівниками міста, підприємств, профспілковими ватажками і представниками страйкуючих колективів. Чимало вузлових питань було вирішено відразу. Завершити цю роботу Леонід Данилович доручив урядовій комісії, яку очолив віце-прем'єр-міністр Василь Євтухов.

Прем'єр-міністр того дня встиг також завітати на найбільший в Україні металургійний комбінат «Криворіжсталь». Леонід Кучма був готовий до предметного обговорення гострих проблем металургів України на нараді, що відбулася. Директор комбінату «Запоріжсталь» Віталій Сацький, нижньодніпровського трубопрокатного заводу Альфред Козловський, заступник голови ЦК профспілки працівників металургійної і гірновидобувної промисловості Анатолій Пожидаєв та інші замість «забивання цвяхів», віддали перевагу глибокому аналізу подій та процесів, раціональним висновкам, порадам і побажанням.

Леонід Кучма зі свого боку не поминув жодного зауваження і жодної пропозиції, дав їм відверте власне тлумачення. Погодився, що низка декретів Кабінету Міністрів, прийнятих останнім часом, дійсно потребує суттєвих поправок і уточнень, але й підприємства мусять звикати до нових вимог сьогодення і неминуче тяжких найближчих перспектив, коли все залежатиме від нашого уміння, бажання і розуміння змін, від зваженості, витримки та мудрості. Ця проблема постала на нараді у Дніпропетровську на повен зріст. Досягнуто домовленості разом терміново напрацювати невідкладні заходи. І якщо не вникати у подробиці та деталі, а говорити узагальнено, то Прем'єр-міністр переконав присутніх: у металургів і уряду України, як і загалом у нашого суспільства, є всі можливості зараз максимально зняти напруженість та стабілізувати ситуацію, а далі рухати і реформи.

От тільки з ким? — Це питання, судячи з усього, найбільше хвилювало учасників дніпропетровської зустрічі з прем'єром. Даний зал явно не приховував своєї підтримки Леоніду Кучмі.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

ПОЗИЦІЯ ВИМОГЛИВИХ ОПТИМІСТІВ

У неділю в Києві, в залі постійних комісій Верховної Ради розпочав роботу третій міжнародний симпозіум «Проект Конституції України», організований Українською правничою фундацією у співпраці з консультативно-дорадчою радою при Верховній Раді України. Два попередні відбулися позаторік і торік відповідно у Празі та в Києві. Тодішня робота не змарнувалася. Скажімо, на торішньому зібранні закордонні експерти попрацювали з високим коефіцієнтом корисної дії: 90 відсотків їхніх пропозицій було включено до нового варіанту проекту Конституції.

Після відкриття симпозіуму президент Української правничої фундації Сергій Головатий надав слово Президентові України, який є головою Конституційної комісії. Леонід Макарович Кравчук наголосив, зокрема, на тому, що Україні для розбудови нового життя потрібна правова стабільність, отже, й нова Конституція, без якої не можна побудувати нового суспільства.

Президент України висловив побажання, щоб правники під час дискусії більше уваги приділяли таким проблемам, як інститут виборчого права; права і свободи людини та громадянина; принципи розподілу влади; територіальний устрій і територіальна організація влади; порядок прийняття нової Конституції України. Президент побажав учасникам симпозіуму великої творчої наснаги, відповів на запитання.

Після перерви експерти піддали аналізові загальноконцептуальну позицію Конституції. Виступили доктор Грегорі Стентон (США), член-кореспондент Марк Лалонд (Канада), професор Стефані Палмер (Англія), генеральний директор відділу міністерства юстиції ФРН Вольфганг Гейде, професор Мішель Троппер (Франція). Зокрема, американський українець суддя із США Богдан Футей наголосив: «Ви прагнете правової держави. Це добрий ідеал. Проте у вас ще не народилося незалежне судочинство, а без нього ідеалу не досягнеш. Отже, спочатку треба зробити незалежним судочинство...» У дискусії взяли участь також українські учасники симпозіуму професор Петро Мартиненко і професор Микола Козюбра.

У понеділок перед учасниками симпозіуму виступив Голова Верховної Ради Іван Степанович Плющ. Він розповів, що робота над Конституцією відбувалася хвилями. Під час обговорення проекту надійшло понад 70 тисяч зауважень і пропозицій. Серед них головні: чому не порадилися з народом; проект ігнорує народовладдя; не висвітлено проблему територіального устрою. Тим часом відкладати роботу над Конституцією не можна. Іван Степанович попросив експертів під час дискусії детальніше розглянути форму федерального устрою в Україні та які саме права можна буде делегувати обласним властям, але обов'язково беручи до уваги можливості нашої економіки. Інше питання: як приймати нову Конституцію? Голова Верховної Ради вважає, що цьому складові Верховної Ради приймати нову Конституцію не треба.

Далі експерти обговорювали питання законодавчої та виконавчої влади.

Борис СИДОРЕНКО.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

З метою забезпечення ефективного управління доходами і видатками Державного бюджету України, введення касового порядку його виконання, посилення контролю за надходженням, цільовим і економним використанням державних коштів **постановляю:**

1. Міністерству фінансів України здійснювати фінансування видатків у межах наявних фінансових ресурсів у Державному бюджеті України. Для концентрації бюджетних коштів і проведення видатків Міністерству фінансів України відкрити у Національному банку України рахунок «Кошти Державного бюджету України».

2. Міністерствам, іншим центральним органам державної виконавчої влади фінансувати підприємства, установи і організації, що входять до сфери їх управління, шляхом перерахування коштів на окремі поточні бюджетні рахунки. Заборонити бюджетним установам відкривати в установах банків розрахункові рахунки для операцій з бюджетними коштами.

3. Установити, що платники загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів, незалежно від форми власності, здійснюють розрахунки з Державним бюджетом України безпосередньо через рахунок «Кошти Державного бюджету України». Розмежування Державного бюджету України та місцевих бюджетів загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів згідно з затвердженими в установленому порядку нормативами провадиться установами банків.

4. Рекомендувати Національному банку України:

а) надавати Міністерству фінансів України на договірних засадах внутрішньорічний кредит у розмірі до 10 відсотків від обсягу видатків Державного бюджету України на відповідний рік для покриття нестачі коштів, зумовлений розривами між строками надходження доходів і проведенням видатків у Державний бюджет України з оформленням заборгованості короткотерміновими зобов'язаннями;

б) організувати у банківській системі облік доходів Державного бюджету України відповідно до вимог цього Указу;

в) встановити за погодженням з Міністерством фінансів України:

порядок і систему контролю проходження і виконання в установах банків платіжних доручень по доходах і видатках Державного бюджету України;

режим роботи комерційних банків, що стосується бюджетних операцій, та порядок подання ними інформації про виконання Державного бюджету України;

г) подавати Міністерству фінансів України щомісячні та річні звіти про доходи Державного бюджету України за підрозділами бюджетної класифікації та щоденну інформацію про залишки коштів на єдиному рахунку «Кошти Державного бюджету України».

5. Надати право Міністерству фінансів України:

а) проводити у міністерствах, інших центральних органах державної виконавчої влади, на підприємствах, в установах і організаціях, в установах банків та інших фінансово-кредитних установах, незалежно від форми власності, перевірки фінансово-бухгалтерських документів, звітів, планів, кошторисів та інших документів, пов'язаних із зарахуванням, перерахуванням і використанням бюджетних коштів, а також одержувати необхідні пояснення, довідки і відомості з питань, що виникають у процесі перевірок;

б) одержувати від установ банків відомості щодо стану поточних бюджетних рахунків підприємств, організацій і установ;

в) накладати на установи банків, зв'язку, інші установи фінансові санкції у разі встановленого Національним банком України за погодженням з Міністерством фінансів України порушення порядку проходження і виконання платіжних доручень по доходах і видатках у розмірі 2 відсотки від суми затриманого платежу або перерахування бюджетних коштів за кожний день прострочення.

6. Надати право державним податковим інспекціям стягувати суми фінансових санкцій, зазначених у статті 5 цього Указу, у п'ятиденний строк за поданням Міністерства фінансів України та його місцевих органів і зараховувати їх у доход Державного бюджету України.

7. Дозволити Міністру фінансів України зменшувати бюджетні асигнування міністерствам, іншим центральним органам державної виконавчої влади, підприємствам, установам і організаціям у разі фактичного ненадходження доходів проти їх обсягів, передбачених у Державному бюджеті України на поточний рік, з наступним інформуванням про такі дії Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України.

8. Установити, що 20 відсотків від суми фактичної економії коштів по кошторисах видатків бюджетних установ залишаються у розпорядженні цих установ і використовуються ними на соціальний розвиток колективів, включаючи матеріальне заохочення працівників, за умов виконання установою показників діяльності, встановлених відповідними міністерствами, іншими центральними органами державної виконавчої влади.

9. Установити, що комерційні банки сплачують до Державного бюджету України відсотки за користування тимчасово вільними коштами Державного бюджету України і державних позабюджетних фондів, які перебувають на окремих рахунках міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади, бюджетних установ, підприємств і організацій, у розмірах, визначених за домовленістю з Міністерством фінансів України, але не нижче діючої процентної ставки Ощадного банку України щодо вкладів населення, внесених до запитання.

10. Кабінету Міністрів України привести Положення про Міністерство фінансів України у відповідність з цим Указом.

11. Указ набирає чинності з 1 липня 1993 року.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
18 червня 1993 року
№ 219/93

КОЛИ МЕНІ ПОВЕРНУЛИ КОНСТИТУЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ, Я ПОЧАВ ДІЯТИ РІШУЧІШЕ

З прес-конференції Президента України Л. Кравчука 18 червня 1993 року

Перед початком прес-конференції Леонід Кравчук виступив з невеликою вступною промовою:

— Я сподіваюся, що ми обговорюватимемо широке коло актуальних проблем, наше політичне і соціально-економічне життя в Україні. Але найважливіша тема сьогодні — це переговори з Росією. Тому я декілька слів скажу саме з цього питання, а потім у відповідях на запитання ми окреслимо й інші проблеми. Тим більше, що переговори з Президентом Росії торкалися не тільки проблем Чорноморського флоту, хоча ця проблема була визначальною. Крім того, розглядалися питання нормалізації україно-російських відносин в економічній сфері та проблеми ракетно-ядерної зброї. Підписано угоду про невідкладні заходи щодо формування Військово-морських сил України та Військово-морського флоту Росії на базі Чорноморського флоту. Підписано також відповідне комюніке. Угода про Чорноморський флот містить положення, якими визначаються принципи розділу Чорноморського флоту та базування Військово-морського флоту Росії в Україні на перехідний період. Розділ має відбуватися у співвідношенні 50 на 50 відсотків. Відповідно і в такій же пропорції — 50 на 50 — буде й фінансування флоту. На період до розділу Чорноморського флоту встановлюються єдині норми, види грошового забезпечення, бо це питання сьогодні дуже гостре. Російська сторона братиме участь у розвитку соціально-економічної сфери Севастополя, інших населених пунктів, де дислокуватимуться військово-морські сили Росії. Для вирішення практичних питань розділу флоту утворюється міждержавна комісія, причому ми маємо її утворити якомога швидше і пропорційно. Угода підлягає ратифікації парламентами, враховуючи її важливість і враховуючи те, що вона охоплює широке коло політичних і правових проблем. Крім того, було досягнено й кілька домовленостей. **Перше:** активізувати підготовку повномасштабного політичного договору між Україною і Росією. Причому ми з самого початку підкреслили, що всі найважливіші питання договору, який підписано в Києві в 90-ому році, мають знайти відображення в новому договорі, але він має розширити коло політичних, економічних, правових, міжнародних питань.

Друге: Домовилися підготувати угоду про спільне акціонування з урахуванням взаємних інтересів деяких підприємств Росії та України. Скажімо, йдеться про можливе акціонування Україною підприємств у регіонах, де є нафта і газ: в цьому ми надзвичайно зацікавлені. Росія зацікавлена в акціонуванні деяких підприємств, зв'язаних з переробкою продуктів нафти, та інших. На чітко визначених міжнародних засадах і законах, які прийняті Україною й Росією, тобто при будь-якій ситуації контрольний пакет акцій залишається у державі, на території якої знаходиться підприємство.

Домовились також підписати угоду про вільну торгівлю та створення спільних підприємств. До речі, 24-го числа цього місяця прем'єр Росії Віктор Степанович Черномирдін відвідає Україну і будуть підписані ця та інші угоди. Домовились також про поетапний перехід до світових цін на нафту і газ для України до першого січня 94-го року з паралельним переходом до світових цін на транзитне транспортування цих товарів через Україну. Тобто це завжди була дуже важка проблема для нас, а на цих переговорах ми домовились, що будуть відповідно встановлені світові ціни і на транзит. Також домовились про надання Росією Україні кредиту на умовах, які існують в міжнародній практиці.

Урегулювали й питання щодо боргів та активів колишнього Союзу на основі, як ми й пропонували з самого початку, нульового варіанту, але зі списком приміщень для посольства України там, де нам вони сьогодні вкрай потрібні. Домовились і про це. Росія підтвердила надання Україні гарантій безпеки до ратифікації нею Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. В цілому визначилися і в тому, що потрібні міжнародні уточнення на основі міжнародних документів і цін, які існують щодо компенсації Росією за ядерні матеріали, що містяться в боєголовках нашої зброї, яка вивезена і яка, якщо буде ратифікований Договір нашою Верховною Радою, також буде перевезена до місць її демонтажу. Повторюю, що все вирішувалося за принципом світових цін та існуючої в світі практики. До цього ми ніяк не могли домовиться про гарантійне обслуговування тих елементів ракетно-ядерних комплексів України, які вироблялися російськими підприємствами. Цього ж разу домовилися. Тобто, враховуючи складність проблем, гостроту і широту тих проблем, які обговорювались, я можу сказати, що ми їх розв'язували конструктивно, виходячи і з реальних можливостей, і ситуації, яка склалася, а не тільки побажань.

— Запитання стосовно політичного договору, про який Ви сказали. Які нові положення, крім тих, що вже існують у чинному договорі, з Вашої точки зору, можуть увійти у новий договір!

— Скажімо, ті питання, яких там нема. За час, що минув, ми вже прийняли цілу низку документів, скажімо, про безвізовий перетин кордонів. Сьогодні вирішується питання і вивчається документ про подвійне громадянство і ціле коло інших важливих питань, наприклад, забезпечення прав і свобод національних меншин, тому що це болюче питання для не тільки Росії, а й для всіх нас. Ми повинні чітко визначити в політичному договорі всі без винятку питання, які стосуються прав і свобод національних меншин. А якщо точніше, то росіян України і українців Росії. Обов'язкове вирішення питання, зв'язаного з визнанням територіальної цілісності і відсутності будь-яких претензій держави України до Росії і Росії до України щодо територій.

— Я хотів би запитати про надзвичайний економічний комітет. Чи будете Ви вносити до парламенту питання про надання цьому комітетові надзвичайних повноважень. Чи, може, хочете це зробити своїм декретом! Які ці повноваження! І чи цей комітет збирався на якісь засідання!

— Я хочу трошки ширше торкнутися цього питання, суті цього Указу. Якщо спробувати дуже умовно розділити гостроту проблем, які сьогодні існують в суспільстві, то я назвав би дві групи проблем. **Перша:** соціально-економічна. І **друга** — це боротьба з злочинністю. Вони найбільше непокоять людей і саме ці дві проблеми я спробував якось звести і поставити в організаційне русло. Про один Указ ви знаєте. А сьогодні я підпишу ще один Указ, який визначає, що уряд і Прем'єр Кучма займатимуться безпосередньо соціально-економічними питаннями в надзвичайному режимі. Тобто тоді, коли потрібно буде оперативно вирішувати ті актуальні, болючі проблеми, які існують в цій сфері. І не обов'язково надавати такі повноваження, які виходять за межі компетенції і можливостей Президента і самого уряду. Я не хочу далі звертатися до Верховної Ради з проханням про надання якихось додаткових повноважень. Вважаю, що кожен має займатися своєю справою, але Верховна Рада повинна швидко приймати ті законодавчі акти, які їй належить приймати.

— Рішення про проведення референдуму не зупинило страйку. Страйкарі вимагають призначення дострокових виборів і надання регіонального самоврядування. Чи будете Ви наполягати на тому, щоб ці вимоги були виконані!

— Справа в тому, що я вніс таку пропозицію у Верховну Раду, знаючи, що загалом вона є конституційною. Тому що Верховна Рада може прийняти рішення про дострокові вибори, це її конституційне право. І я пропонував призначити вибори і провести референдум про дострокове припинення повноважень Президента. І все було б у межах Конституції. Можна було б змінити й Конституцію так, щоб Верховна Рада мала право призначати референдум про дострокове припинення повноважень Президента за власною ініціативою. Але тоді треба було внести одну добавку: в разі, якщо в результаті референдуму буде виявлено довіру до Президента, тоді Президент розпускає Верховну Раду. Так в усьому світі — є противаги. Нам важко зараз було щось знайти таке, конструктивне. І Верховна Рада пішла на компроміс. Я вважаю, що ця постанова Верховної Ради є певний компроміс.

А щодо страйків, то ви знаєте: я прибічник того, щоб усі питання вирішувалися в процесі роботи. Тим більше, що люди вже знекровлені й так, повірте. Під час нашої поїздки на зустріч до Москви, на переговорах над нами висіли ці страйки і ми були трошки знесилені політично, але — я це говорив учора, хочу підкреслити сьогодні — Росія не скористалася з цього. І ніяких інших ідей і пропозицій, крім тих, які вже були позначені в Дагомисі, і в Ялті, і в процесі інших переговорів, перед Україною не висувала. Це правда.

— Припустимо, що референдум 26-го вересня відбувся. Припустимо, що його результати в тій частині, яка стосується Вас, будуть негативними. Чи буде це означати Вашу відставку!

— Ви розумієте, якщо це означає відставка моя особисто, то я це можу зробити і без референдуму. Завтра. Мені для цього не потрібно референдуму чи опитування. А якщо йти за Конституцією, то Верховна Рада не може сама відправити у відставку Президента. В Конституції записано, що коли Президент порушує Конституцію чи закони, то на основі висновку Конституційного суду Верховна Рада оголошує імпічмент Президентові і двома третинами голосів може відправити його у відставку. Але сьогодні не той випадок. Це, повторюю, коли є порушення Конституції і законів і коли є висновок Конституційного суду. У нас же просто суду ще немає.

— Чи означає опитування про недовіру або довіру до Верховної Ради і Президента, що ратифікація «СТАРТ-1» і Договору про нерозповсюдження ядерної зброї може відкластися принаймні на рік! Що Ви будете в цій ситуації робити!

— А чому вона має відкладатися? Я не думаю, що депутати і Президент такі слабовольні, що тільки-но оголосили референдум, то вони вже нічого не робитимуть, навіть не зможуть натиснути на кнопку. Я вважаю, що кожен має нести політичну і іншу відповідальність перед народом до завершення своїх повноважень. І, може, навіть в цей час ще з більшою відповідальністю. Я не хочу, щоб ви зрозуміли так, що коли над нами «висить» референдум, то це вже означає припинення управлінської, державної чи законодавчої діяльності. Це просто було б неможливо, і я в це ніколи не можу повірити. Тобто, я думаю, що навпаки — відповідальність підвищиться і активність всіх структур влади значно підвищиться. Хоча б для того, що, може, хтось все ж таки схоче довести, що він здатний щось зробити.

— Сталися дві такі події: я маю на увазі рішення Донецької облради про проведення економічного правового експерименту у Донецько-криворізькому басейні і рішення Верховної Ради Криму про режим відкритої економіки, яким передбачається окрема податкова, митна і фінансова політика. Чи не вважаєте Ви, що за економічною самостійністю може послідувати політична, бо в усякому разі вимога про це є!

— Я — прихильник найширшої економічної самостійності регіонів. І це не просто слова. Ми в цьому залі вже збирались, вели мову про взаємодію чотирьох областей і їхніх політичних і економічних структур у питаннях виходу з економічної кризи. Я сказав, що підтримую всі економічні вимоги, котрі стосуються розширення економічних повноважень регіонів. Я не маю підстав побоюватися того, що прийняла Верховна Рада Криму, тим більше Крим й є сьогодні автономною республікою в складі України, яка може приймати відповідні рішення в межах Конституцій України і Криму і Закону про розмежування повноважень. Йдеться тільки про те, щоб дотримувались закони. Те, що прийняла Донецька обласна Рада, треба вивчити. Але якщо йтиметься про економічну самостійність в питаннях знову ж таки визначених законодавством, то чому б і не надати? Чому обов'язково вирішувати всі питання в Києві, якщо можна вирішити в самому Донецьку?

Є одна схема при переході до ринку: виробляти, продавати і заробляти. Також якщо люди хочуть більше виробляти, то треба їм дати можливість вільніше, без перешкод продавати. Тоді вони більше зароблятимуть, а держава матиме більше надходжень до бюджету. Я таку схему підтримую і підтримуватиму не тільки для Донецької, а й для інших регіонів, і для Закарпаття, і для інших, якщо в цьому виникне (а вона вже виникає) потреба.

— У південно-східних областях України, а також в Криму, від самого початку Ваші представники, м'яко кажучи, не дуже думали про розбудову Української держави. Коли Вами будуть зроблені кроки, щоб вони нарешті стали державниками!

— Будь-яке бажання стає реальним, якщо спирається на підтримку реальних сил. Тобто якщо в області чи в районі, чи в місті є сили, які рішуче виступають за державність, то тоді представникові є на кого спиратися. І тоді якщо він цієї державності не хоче, то на тому грунті, на якому він працює, його дія, його позиція стає абсолютно відома всім. І тут радикали мають зрозуміти: йдеться не про те, що хтось не може проявити волі чи характеру. Йдеться про те, щоб ми керувалися розумом. Я хочу ще раз наголосити, що ніколи не зроблю жодного кроку, хто б його від мене не вимагав, коли точно знатиму, що за цим кроком обов'язково буде силова конфронтація. Я не зроблю жодного кроку, коли знатиму, що за цим кроком обов'язково буде конфронтація між Росією і Україною. Тому що все це, і перше, і друге, означатиме кінець державності нашої України.

— Чи погоджуєтесь з тезою про те, що (я цитую звернення 162 депутатів) «без підтвердження статусу України як власника ядерної зброї, що знаходиться на її території, Верховна Рада не може приступити до остаточного розгляду Договору «СНО-1»! Чи не є ядерна зброя все ж таки найкращим гарантом нашої безпеки!

(Закінчення на 5-й стор.)

Як гукнеться...

ПОСТРАЙКУВАЛИ — ТРИМАЙСЬ ЗА САЛО

17 червня на зустрічі керівників політичних партій та рухів з офіцерами Хмельницького гарнізону член центрального проводу Руху, лідер хмельницьких рухівців Лев Бірюк заявив, що у відповідь на страйк шахтарів місцевий провід Руху поставив перед обласною державною адміністрацією категоричну вимогу запровадити в регіоні надзвичайний економічний стан, зокрема карткову систему розподілу продуктів, бо вони на Хмельниччині найдешевші з усіх регіонів України. Тільки в такий спосіб, вважає Рух, можна захистити ринок від «вимітання» продуктів високими шахтарськими зарплатами.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Прецедент

СТУДЕНТСЬКИЙ, АЛЕ КОНГРЕС

25—27 червня в Києві має відбутися І З'єднаний Всесвітній Український Конгрес студентів, ініціатори якого студентські організації — Союз Українського Студентства, Українська Студентська Спілка та українські студентські організації діаспори, зокрема США, Бразилії, Аргентини, Австралії, Канади, Західної Європи.

Конгрес покликаний зблизити студентські організації, створити Всесвітню студентську інформаційну мережу, домовитися про нові контакти та можливі обміни між вузами України та зарубіжжя. І нарешті головне — координувати зусилля українських студентів у розбудові держави.

Конгрес проводиться при підтримці уряду і фінансується з державного бюджету, пожертв спонсорів, меценатів та коштів організацій-ініціаторів.

Артем КЛЮЧНИКОВ.

Виставки

ЧЕХАМ І НІМЦЯМ СПОДОБАЛАСЬ ВОЛИНЬ

Чеські фірми різного профілю останнім часом зачастили на Волинь. Цими днями 20 чеських фірм відкривають у Луцьку нову виставку-ярмарок «Україна-93 — контакти і контракти». Протягом року вже третя міжнародна виставка на Волині. Результати попередніх — створено кілька спільних чесько-українських підприємств. На цей раз у виставці бере участь і німецька фірма «Ексім». А організували міжнародну виставку-продажу текстилю, взуття, меблів для квартир та офісів, різних світильників Волинська обласна асоціація малих підприємств, обласний науково-впроваджувальний центр «Співдружність» спільно з чеською фірмою «Ексім».

Богдан БЕРЕКЕТА

Волинська область.

Буває...

... МІНУС «КОМУНІЗМ» НА ТРАНСПОРТІ?

Третій місяць у Дніпропетровську городяни користуються громадським транспортом безоплатно. Що призвело до значного скорочення на маршрутах рухомого складу, особливо автобусів. Уранці вибиратися з багатьох житлових масивів, а увечері повернутися назад — проблема.

Кількасот пасажирів на знак протесту перекрили рух іншому транспорту в районі річкового порту. Міськвиконком навіть не зреагував.

Тоді знервовані пасажири доручили «активістам» підготувати звернення до місцевої влади: або наведіть порядок, або досить з нас і цього «комунізму» — поверніть оплату за проїзд, причому, обов'язково з кондукторами в тролейбусах, автобусах і трамваях.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Чорнобиль

КОЖНОМУ — СЕРТИФІКАТ ПРО ЦЕЗІЙ

Торік у селах Фастівського району Київщини фахівці з ФРН вивчали радіаційну обстановку, опромінення населення. Результатами досліджень вони відверто ділилися з людьми, надавали їм поради щодо умов життя і поведінки, що сприяло поліпшенню психологічного стану.

У травні, під час візиту до Німеччини міністра у справах захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС Г.Готовчиця, підписано протокол про здійснення програми вимірювань у забруднених районах українського Полісся.

Невдовзі в Україну прибули німецькі радіологи. Маючи найсучаснішу техніку, вони вже проводять виміри забрудненості грунту, води, продуктів. Пересувні лабораторії дають можливість визначати вміст радіонуклідів в організмі. За допомогою хромосомного аналізу визначатимуть довготривалі дози опромінення людей.

Розмістилися гості в Коростені, але їхні маршрути пролягають більш як через сто п'ятдесят населених пунктів Житомирщини. Буде обстежено близько ста тисяч людей. Програму робіт, в яких, крім радіологів з Дослідного центру міста Юліх, беруть участь і спеціалісти Київського інституту радіології, буде закінчено, як гадають, у вересні.

Організувало цю гуманітарну акцію Федеральне міністерство навколишнього середовища, охорони природи і реакторної безпеки Німеччини за кошти, виділені урядом ФРН.

Німецькі фахівці вже попрацювали в селах Бехи, Васьковичі, Вороневе, Сокорики, Михайлівка, Барди. Всім обстеженим дають сертифікат про вміст цезію в організмі. Та найбільше задоволені діти, бо одержують ще й жувальну гумку.

Василь КОВАЛЬЧУК.

ЕКСПЕРТИ ПРИМІРЯЮТЬ. РАДА ДИРЕКТОРІВ ВІДРІЗАЄ

Про намір Світового банку відкрити у 1994 році кредитну лінію принаймні на 350 мільйонів доларів для інвестування структурної перебудови паливно-енергетичної галузі України повідомила на прес-конференції начальник відділу Європи та Середньої Азії цього банку пані Домінік Лаллемент.

Прес-конференція підбивала рису під Міжнародною конференцією з питань стратегії паливно-енергетичної галузі України, яку протягом тижня, спільно з нашими енергетичними відомствами, провели представники Світового та Європейського банку реконструкції і розвитку. Зарубіжні експерти пані Домінік Лаллемент привезли із собою грунтовний огляд (аналіз) стану справ у енергетичній галузі. Через те інформацію щодо того, нібито кожний вкладений долар у розвиток нафтових промислів і відповідної інфраструктури принесе вже цього року 80 центів чистого прибутку, сприйняли без особливих емоцій. Представники Держкомітету по нафті і газу не приховували розчарування: на їхню думку, галузь вже цього року потребує принаймні 100 мільйонів доларів. Проте Світовий банк, перш ніж покласти на стіл ради директорів конкретні проекти інвестицій під звичну ставку у сім з гачком відсотка, сім разів відміряє. Поки ж, вважає пані Лаллемент, Україна за сприятних обставин (твердого курсу уряду на продовження реформ, а також, щоб ми не гребували рекомендаціями того ж таки Світового банку) може розраховувати на інвестування паливно-енергетичної галузі в розумних межах. Скажімо, існує проект інвестування галузі на 12—13 років. Поки що — без детального обгрунтування.

ООН ЗА СПІВРОБІТНИЦТВО

«Мій візит до Києва був спрямований на те, щоб розширити співробітництво України з ООН не лише в політичній, а й в економічній, соціальній та культурній сферах», — заявив генеральний секретар ООН Б.Галі на прес-конференції, що відбулася в суботу в прес-центрі МЗС України.

Б.Галі поінформував журналістів про свої зустрічі з українськими керівниками, відповів на численні запитання. Одне з них стосувалося, зокрема, можливого розширення участі України в миротворчих операціях ООН. Б.Галі сказав, що Об'єднані Нації були б зацікавлені в присутності українського миротворчого контингенту не лише в Боснії, а й, скажімо, в Сомалі. Це питання було обговорено з Президентом України, але його розв'язання, за словами генсека ООН, вимагає попереднього детального і обережного аналізу. Останнє слово тут — за Верховною Радою.

Журналістів також цікавило, чому Об'єднані Нації «не дуже активно» діють у врегулюванні конфліктів на території колишнього СРСР. Б.Галі відповів, що представники ООН є в усіх цих «гарячих» точках: Таджикистані, Азербайджані, Вірменії, Грузії, Молдові. Але ООН може брати безпосередню участь у врегулюванні конфліктів (в тому числі здійснювати миротворчі операції) лише за згодою і на прохання всіх ворогуючих сторін. Це один з базових принципів ООН. Крім того, на думку генерального секретаря, провідну роль у розв'язанні цих проблем мають відігравати регіональні організації.

Торкаючись питання ратифікації Україною договору СТАРТ-1 та її приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, Б.Галі сказав, що ці проблеми не обговорювалися з українським керівництвом. Але, заявив він, ми можемо лише привітати майбутнє приєднання України до згаданих договорів. Це було б ще одним істотним підтвердженням її вірності принципам ООН.

СТАЛАСЯ ПРИКРА ПОМИЛКА...

Як уже повідомлялося, у вівторок 15 червня на пленарному засіданні Верховної Ради виступив Голова кнесету Держави Ізраїль Шевах Вайс, який перебував в Україні з офіційним візитом. В його промові були такі слова (цитуємо за текстом, який ізраїльська сторона розповсюджувала на прес-конференції): «Дозвольте мені зараз дуже коротко відзначити наше амбівалентне (двоїсте — Ред.) ставлення до українського народу, так само як і до інших народів, що під час другої світової війни пішли за німцями, німцями-нацистами, обслуговуючи створену ними машину знищення і тим самим допомагаючи їм штовхнути ледве не всю європейську цивілізацію на шлях безпрецедентних злочинів».

Таке твердження викликало протест групи народних депутатів України, які зробили спеціальну заяву з цього приводу і надіслали її Президії Верховної Ради та міністру закордонних справ Анатолію Зленку. Українські парламентарії підкреслили, що з трибуни Верховної Ради завдано образи українському народу — його звинувачено в колабораціонізмі, прислуговуванні німцям, в обслуговуванні машини нищення людей. Наголошуючи на тому, що ніхто не може звинувачувати жоден народ за злочинні дії окремих його представників, депутати зауважили, що виступ глави ізраїльського парламенту не сприяє справі взаєморозуміння і співпраці народів України та Ізраїлю.

Згодом на ім'я керівників нашої держави надійшов лист пана Ш.Вайса, в якому він, зокрема, зазначив: «Трагедія єврейського народу в другій світовій війні була, як відомо, жахливим проявом геноциду. Це вбивство здійснювалося в спланований і жорстокий спосіб німецькими фашистами, яким сприяли ворожі антисемітські елементи в Європі, серед яких була і частина українців. Я засуджую тих, хто сприяв нацистам. Але я зовсім не звинувачую народ в цілому. Я проти будь-яких стереотипів. Водночас у Європі були й такі люди, які допомагали євреям. Серед них було також багато українців, як ця чудова жінка пані Юлія Матчишин, яка ризикувала своїм життям, рятуючи мене й мою сім'ю. І я знаю, що було багато таких Юлій. Я відзначав цей факт у своїй промові у парламенті, яку я виголосив моєю мовою, мовою іврит. На жаль, у переклад промови закралася помилка не залежна від мене. У перекладі українською мовою важливе слово було пропущене — і як результат сталося непорозуміння, про яке я дуже жалкую».

Слід сказати, що тему амбівалентного ставлення євреїв до українців пан Ш.Вайс порушував майже під час усіх своїх зустрічей з українським керівництвом. При цьому він зауважував, що не можна поширювати враження від злочинів окремих осіб на весь народ. Проте, ця думка, здається, не мала належного акценту. Адже все-таки глава ізраїльського кнесету не згадав, що абсолютна більшість українського народу не те що не мала ніякого відношення до фашистських злочинів, а й активно, зі зброєю в руках, протистояла їм. Отже говорити навіть про якусь «частину» народу несправедливо.

Актуально

ЩОБ УКРАЇНУ ЗНОВУ НЕ ОБДІЛИЛИ

Народний депутат України, голова Чорнобильської комісії Верховної Ради Володимир Яворівський перебуває в Сполучених Штатах. Зараз Конгрес США дебатує розподіл американської допомоги країнам СНД. В проекті ухвали — 1,5 млрд. доларів для Росії і лише 300 млн. для решти держав СНД. На модернізацію російських ядерних блоків планується виділити 200 млн. дол., Україні — ні цента.

Володимир Яворівський інтенсивно зустрічається з сенаторами і конгресменами, американськими політиками з оточення Президента Б. Клінтона, щоб вплинути на остаточне рішення парламенту на користь України. На тлі інформаційної блокади України ці особисті зустрічі дуже важливі й потрібні.

Оскільки зараз в Сполучених Штатах при владі демократи, голова демократичної партії України Володимир Яворівський мав зустрічі у Вашингтоні з лідерами демократичної партії Америки. Обговорювалися питання допомоги Україні, політичної співпраці.

Коротко

«ТЕРМІТИ» НА НАФТОПРОВОДІ

700 тисяч тонн дизельного пального втрачає Грузія через погану охорону магістрального нафтопроводу Баку—Батумі. Майже півтори тисячі дірок просвердлили викрадачі пального в трубопроводі, через які й «висмоктують» дорогі енергоносії. Викрадене пальне продають на автотрасах і вивозять до Туреччини.

СИМВОЛІЧНА ПЛАТА ЗА ЗЕМЛЮ

Верховна Рада Білорусі прийняла закон «Про право власності на землю». Згідно з цим нормативним актом громадяни Білорусі віднині зможуть за символічну плату викупати землю під будівництво котеджів та дачні господарства.

У ЛИПНІ В ТУРКМЕНИСТАНІ ВВОДИТИМУТЬ ВЛАСНІ ГРОШІ

Туркменистан вводитиме власну валюту лише після того, як підпише міждержавні угоди з Росією, Казахстаном і Узбекистаном. Про це заявив представник міністерства фінансів республіки. Щодо механізму запровадження, то в його основу буде покладено поступову тактику, щоб не зашкодити економіці сусідніх держав СНД.

БОЛГАРИ «ОСВОЮЮТЬ» ЯМБУРГ

У Софії під час роботи міжурядової комісії з питань торгово-економічного та науково-технічного співробітництва підписано протокол, за яким Болгарія братиме участь у будівництві об'єктів інфраструктури для Ямбурзького газового родовища.

КОЛИ МЕНІ ПОВЕРНУЛИ КОНСТИТУЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ, Я ПОЧАВ ДІЯТИ РІШУЧІШЕ

(Закінчення. Початок на 3-й стор.).

— Звичайно, чим більша булава, тим вона сильніше б'є, в цьому нема сумніву. Але є ще одна деталь: велику булаву може підняти тільки дуже сильна людина. Тому я говорив і говорю вам, що ядерна зброя, особливо 130 ракет на рідкому паливі, це зброя, яку потрібно ліквідувати. По-перше, тут є ціла низка проблем, наприклад, здатність України обслуговувати ядерну зброю. Ми ж не випадково звертаємося до Росії з проханням, щоб вона допомагала з гарантійним обслуговуванням тих елементів ракетно-ядерних комплексів, які виробляються російськими підприємствами. А 130 ракет і оті ядерні елементи, вони виготовлялися в Арзамасі. І там ключ від усього, отже ми не здатні обслуговувати ракети, а отже, треба їх знищити і ратифікувати Договір.

Я прихильник того, що ядерна зброя сьогодні не є гарантом порятунку людства. Не є. І чим швидше людство зрозуміє, що вона має бути знищена в усіх країнах світу, тим більше людство від цього виграє.

— Значна кількість депутатів висловилася за ратифікацію «СТАРТу-1», але за нератифікацію Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Яка ваша точка зору з цього приводу? Чи не змінили Ви її під час обговорення документів у парламенті, і яка Ваша точка зору на ті 46 ракет СС-24, що є на її території?

— Я не змінив свого рішення. Я подав до Верховної Ради документи в пакеті і, до речі, уряд також подав письмове звернення до Верховної Ради з цього питання, в якому запропонував приймати документи в пакеті. Йтися може про застереження, про час тощо, але я прибічник того, що документи треба приймати в пакеті. Тобто в даному разі позиція Президента, позиція уряду і позиція Міністерства закордонних справ є ідентична. А щодо виступів у парламенті, то і виступи, і письмові пропозиції, які ґрунтуються на аналізі, все ж таки можуть не завжди співпадати. Тобто можуть бути роздуми, можуть бути сумніви, і я в цьому не бачу жодних проблем, тим більше, що підстави для роздумів і сумнівів, звичайно, існують. Поки що остаточно не виконані перед Україною ті зобов'язання, не хотів би навіть вживати такого слова, які вже були дані і щодо гарантій безпеки, і щодо демонтажу. Візьміть таку проблему: у нас в казні немає грошей. Всі це добре знають. Яким чином ми будемо демонтувати ядерні бомби?

Ще є одна проблема: демонтаж комплексу або шахти ракетної — це демонтаж, власне кажучи, трьох складових: ядерної головки, носія і самої шахти. Так ось, згідно з «СТАРТ-1» в протоколі написано, що шахти підриваються, а вже згідно зі «СТАРТ-2» написано, що вони можуть заливатися бетоном шаром у 5 метрів.

Для України оте «підриваються» не підходить, бо шахти в нас в густонаселених місцях. Отже, потрібно це положення про шахти із «СТАРТ-2» перенести щодо України на «СТАРТ-1». Тобто є проблеми суто організаційні, технічні, економічні, фінансові.

— Чи визнаєте Ви правильним твердження шахтарів і опозиції про те, що нинішня криза в державі спричинена не тільки збанкрутілою Верховною Радою, а й вашою реакційною політикою, вашим опором реформам і спиранням на неокомуністичну номенклатуру? Чи втрачаємо ми частину нашого територіального суверенітету, якщо на нашій території буде розташований російський флот! Якщо не втрачаємо, то чому б у цьому разі Україні не порушити питання про поділ берегових структур, скажімо, в Новоросійську!

— Шахтарі мають свою думку і це їхнє право. Я не хочу вступати в дискусію з страйкарями, тому що це не потрібно робити. Вони заявляють про свою позицію, ми маємо рахуватися з цією позицією. А в тому, що реформи не йдуть, є і моя вина, і Верховної Ради, і всіх. Візьміть, скажімо, Закон про приватизацію землі. Він не прийнятий. Хіба можна робити реформи, коли не вирішено це основне питання. Тобто триває опір реформам. Знову ж таки не треба говорити про Верховну Раду. Так склалося, що сьогодні, знову, обличчя Верховної Ради знову ж таки, як було й на початку, визначають крайні ліві і крайні праві. І саме вони заважають Верховній Раді працювати. Тому, що вони спочатку завжди створюють таку ситуацію, яка вже не дає депутатам можливості аналізувати. Це було (я маю добрі зв'язки із депутатами, і з Верховною Радою, починав з неї, і бачив, що це було й раніше), і до цього ми знову прийшли. Отже, я не хочу узагальнювати, я хочу говорити про лівих крайніх і правих крайніх. Вони сьогодні, на жаль, роблять погоду, а та частина депутатів, яка хотіла б працювати, не здатна зосередитись, слухаючи ці крики правих і лівих, і робити важливу справу — приймати потрібні для людей закони. І свою вину бачу: те, що я міг би робити, мабуть, не все зробив для того, аби реформи пішли. Але тепер, коли мені повернули повноваження, я почав діяти, з моєї точки зору, рішучіше. Але я знову боюсь, щоб мене знову не заблокувала ця права і ліва опозиція в Верховній Раді, скажімо, своїми висновками, спробами посіяти сумніви щодо важливості значення моїх останніх документів. Я, здається, говорив на Верховній Раді, що і Верховна Рада, і Президент, і уряд, вони формувалися і орієнтувалися в своїх діях на перехідний час. Нам повинно вистачити мужності це визнати і визнати потребу або діяти рішуче і цим довести, що ми перейшли інший якісний стан, або, якщо не вистачає рішучості, то піти. Це є чесна позиція перед народом. Я стою на цьому.

Щодо питання територіальної цілісності. По-перше, ніхто нікому не передавав ні української землі, ні якихось баз. Ми домовилися про спільне користування цими базами. Не можна так ставити питання, порівнюючи Тихоокеанський флот з Чорноморським. Треба знати історію колишнього Союзу, історію Криму, історію України, все зв'язати, і я переконаний, що ми вирішимо це питання так, що кожна держава матиме свої і збройні сили, і флот, і все інше. Але сьогодні, коли мені хочеться, а вам — ні, і ви сильніші за мене, то що мені робити? Бігати навколо вас і казати, що я вас поб'ю? Тому я хотів би, щоб ми зрозуміли все це і не робили необачних кроків. Я можу з усією відповідальністю сказати, що ми губили свою державність і свою незалежність чи не змогли її вибороти з двох причин: або ми не рахувались з реальними своїми можливостями, або не могли згуртуватись в вирішальний час. Яскравим прикладом цього сьогодні є те, що діється в Україні. Навіть, вибачте на слові, демократи, я їх так умовно називаю, вже поділились на групи. Я боюся, що скоро вони почнуть чубитися так, що в когось почнуть боліти голови.

Підготував Володимир СКАЧКО.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Координаційний комітет з питань боротьби зі злочинністю

Зважаючи на надзвичайно складну криміногенну обстановку в суспільстві, значне зростання кількості злочинних проявів у сфері економіки та з метою зосередити зусилля правоохоронних й інших державних органів на рішучому посиленні боротьби зі злочинністю та забезпеченні реального захисту конституційних прав, свобод і законних інтересів громадян, прав юридичних осіб **постановляю:**

1. Утворити Координаційний комітет з питань боротьби зі злочинністю (далі — Координаційний комітет).

Координаційний комітет очолює Президент України.

2. Установити, що основними завданнями Координаційного комітету є:

здійснення відповідно до цього Указу координації роботи правоохоронних та інших державних органів щодо розгортання послідовної наполегливої боротьби зі злочинністю, передусім з організованою злочинністю, а також визначення на данному етапі механізмів реалізації державної політики у цій сфері;

організація контролю за виконанням правоохоронними, іншими органами державної виконавчої влади, підприємствами, установами й організаціями усіх форм власності актів законодавства України з питань боротьби зі злочинністю і корупцією, охорони правопорядку, захисту прав, свобод і законних інтересів громадян, прав юридичних осіб;

об'єднання зусиль державних органів та громадськості з метою здійснення комплексних заходів для усунення причин і умов, що сприяють злочинності, та запобігання злочинним проявам;

підготовка пропозицій щодо вдосконалення законодавства з питань боротьби зі злочинністю та охорони правопорядку.

3. Координаційний комітет має право:

заслуховувати доповіді міністрів, керівників інших центральних органів державної виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій щодо стану боротьби зі злочинністю і приймати рішення з цих питань;

давати обов'язкові для органів державної виконавчої влади, підприємств, установ і організацій усіх форм власності рекомендації щодо усунення причин і умов, які сприяють злочинним проявам;

доручати відповідним державним органам або створюваним Координаційним комітетом комісіям проведення перевірок додержання органами державної виконавчої влади, підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності фінансово-кредитної дисципліни, встановленого порядку бухгалтерського обліку, сплати податків та внесення інших платежів до бюджету;

передавати матеріали перевірок та інші дані, що свідчать про факти вчинення злочинів, до органів прокуратури для вирішення питання щодо відповідальності винних осіб;

вимагати від органів державної виконавчої влади, підприємств, установ, організацій усіх форм власності інформацію щодо виконання ними рішень і рекомендацій Координаційного комітету;

порушувати питання щодо відповідальності посадових осіб за серйозні недоліки та упущення у боротьбі зі злочинністю, вносити пропозиції щодо притягнення до відповідальності аж до звільнення з посад в установленому порядку керівників органів державної виконавчої влади за безвідповідальне ставлення до виконання завдань у цій важливій справі;

безперешкодного відвідування (як членами Координаційного комітету, так і уповноваженими ним особами) підприємств, установ і організацій усіх форм власності, знайомитися в установленому порядку і в межах своїх повноважень з відповідними документами;

утворювати робочі групи для розробки пропозицій з питань, визначених у статті 2 цього Указу, з залученням до їх складу, в тому числі на контрактній основі, фахівців — працівників міністерств, інших органів державної виконавчої влади, а також наукових установ і навчальних закладів.

4. Затвердити персональний склад Координаційного комітету (додається).

5. Установити, що рішення й рекомендації Координаційного комітету є обов'язковими до виконання органами державної виконавчої влади, підприємствами, організаціями й установами усіх форм власності.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
18 червня 1993 року

Затверджено Указом Президента України
від 18 червня 1993 року

СКЛАД КООРДИНАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ З ПИТАНЬ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

Кравчук Леонід Макарович — Президент України, Голова Координаційного комітету

Василишин Андрій Володимирович — Міністр внутрішніх справ України, заступник Голови Комітету

Губенко Валерій Олександрович — Голова Державного комітету України у справах охорони державного кордону України

Дідоренко Едуард Олексійович — начальник управління внутрішніх справ Луганської області

Іщенко Олександр Михайлович — заступник Міністра внутрішніх справ України

Колос Анатолій Вікторович — Голова Державного митного комітету України

Кондратьєв Ярослав Юрійович — голова Комісії Верховної Ради України з питань правопорядку та боротьби із злочинністю (за згодою)

Марчук Євген Кирилович — Голова Служби безпеки України

Онопенко Василь Васильович — Міністр юстиції України

Розенко Віктор Іванович — начальник Української академії внутрішніх справ

Светлов Олександр Якович — завідуючий відділом Інституту держави і права АН України

Тацій Василь Якович — ректор Української юридичної академії

Тентюк Віктор Петрович — заступник Міністра фінансів України, начальник Головної податкової інспекції України

Шишкін Віктор Іванович — Генеральний прокурор України

Шпек Роман Васильович — перший заступник Міністра економіки України

Щур Василь Федорович — прокурор Запорізької області

Двадцять друге червня...

І МЕРТВИМ, І ЖИВИМ...

Сьогодні виповнюється 52 роки від тієї кривавої неділі, коли гітлерівська фашистська орда вдерлася на нашу землю, розв'язавши небувалу в історії жорстоку війну між людьми, в якій загинули десятки мільйонів громадян колишнього Радянського Союзу, Німеччини та інших держав. Готуючись нині до 50-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників, ми знову й знову кланяємося героям-визволителям — мертвим і живим, славимо їхні ратні звитяги.

Численна пошта, яка у ці дні надходить до редакції, засвідчує: події тих трагічних часів — у пам'яті народній!

Друкуємо окремі листи.

Забувши про минулу війну, я зраджу моїх дідів

Із розвідгрупи, яка направлялася у тил ворога карпатськими перевалами, назад повернулося лише двоє. З одинадцяти. Про цей рядовий епізод Великої Вітчизняної війни я б ніколи не дізнався, та один з тих, хто повернувся, був моїм дідом. З війни він (як і другий мій дід) не приніс трофеїв. І груди у обох були не в орденах. Але свої медалі «За відвагу», «За бойові заслуги», за взяття кількох міст і перемогу над Німеччиною вони заслужили чесною солдатською працею, окропленою власною кров'ю. Через малоліттю я жалкував, що не вчинили вони подвигів, що не вручали їм зірок Героя. Минуло чимало років, перш ніж зрозумів свою помилку — саме вони й були Героями.

Та ба, сказати про це дідові вже не можу, спізнився. Однак в День Перемоги я кожний рік подумки продовжую незакінчену з ним свого часу розмову.

А поговорити є про що. Почути їх, почути солдатську правду про війну. Хоч вони й раніше не кривили душею. Воювати жодному з них не хотілося, цього діди не приховували. Амбразуру не прагнули закривати теж. Однак і не воювати не могли. І за спини товаришів не ховалися. Війна для них була такою ж роботою, як і праця в колгоспі. Тільки там ставили палочки-відмічалочки за трудодні, а тут відмітини робили осколки й кулі.

Мої діди пишалися своєю ратною працею. І жоден з них ніколи не мав сумнівів у справедливості війни, яка стала для народу Великою Вітчизняною. Нині сумнівів і тих, хто сумніваються, багато, їх аргументи варто вислухати. Одначе разом з аргументами на наші голови падають домисли, а часом й відверта брехня.

Я не проти того, щоб до героїв зарахувати, скажімо, вояків УПА. Однак не гуртом, як це робиться тепер. Не всі там боролися за незалежну Україну, були й такі, хто домагався особистої влади, не гребуючи засобами й методами. Поговоріть з ветеранами ОУН—УПА, почитайте їх спогади, видані на Заході, і ви переконаєтесь в цьому. Я проти того, щоб на догоду хвилинним політичним інтересам применшувати подвиги радянських солдатів. Вони розбили фашистську армію, вони перемогли коричневу чуму.

...Коли фашисти відступали під ударами Червоної Армії, в нашому селі вони знімали двері з петель, щоб перепливти Дністер. Багато з них в паніці потонуло. Моя бабуся потім усе життя жаліла тих загиблих «молодих німчиків». Вона не бачила в них ворогів. Для неї це були лише нещасні люди.

Мені здається, і нашим ветеранам — і Великої Вітчизняної, і ОУН—УПА — треба перестати бачити один в одному ворогів, а бачити лише людей. Визнати подвиг одних і заслуги інших.

...Ніколи не припускав думки, що хтось може засумніватися у Великому Святі Перемоги. Однак у нашому «задзеркаллі» відбуваються зараз й не такі чудеса. Історія розставить все по своїх місцях і віддасть кожному за заслугами. Однак — певен: Перемога назавжди залишиться у пам'яті. Забувши про це, я б зрадив пам'ять моїх дідів. А цього допустити не можу.

Валерій КОРОЛЬ, майор.

Захищали не Сталіна — край свій боронили

Гірко буває слухати, як дехто намагається принизити значення перемоги. Нам, фронтовикам, гірко вдвічі. Адже для неї мільйони життів віддано, стільки крові пролито. І хіба думали тоді, коли в мокрих окопах лежали під бомбами, снарядами, коли поранені виривалися з оточення, що колись нас за наші муки ще й звинувачуватимуть: ви, мовлям, захищали тоталітарну сталінську систему. Не систему ми захищали, а рідну землю, хоч і самі ж часом страждали від тоталітаризму.

Скажу про свою сім'ю. Батько мій організував колгосп в Новоукраїнському районі. Заступився за так званих куркулів. Хоча які вони були куркулі — просто роботящі люди. Дали йому за це три роки таборів, мати померла від виснаження, не знаю де й похована. Дітей розібрали люди. Здавалося, кому б уже ображатися на систему, як не нам з батьком. А він не озлобився душею, не став служити фашистам, а з перших же днів війни, хоч і було йому вже 52 роки, пішов захищати свій край від нападників. Проте було, особливо в перші місяці боїв і відступу, чимало й таких, що піднімали руки догори і йшли здаватися.

Я, відступаючи з липня 1941 року від Нової Ушиці, що в Хмельницькій області, на рідну Кіровоградщину, не міг навіть і подумати, що можна наслідувати цей ганебний приклад. У яких тільки ситуаціях не довелося побувати, скільки довелося пережити! Адже тодішня пропаганда вбивала нам у голови, що війна буде короткочасною. Тільки-но Гітлер її розпочне, як Тельман підніме робітничий клас, німецькі трудящі разом з українськими та російськими швидко розгромлять фашизм. І як же було важко дивитися, як у бою під Голованівськом, коли ми відступили, гітлерівці швиденько подобивали наших поранених товаришів і покидали у хати, що палали.

Питаємо у полоненого: «Ти робітник?» «Робітник», — відповідає і руки показує. «А чого ж ти не проти Гітлера, не разом з Тельманом?» А того, що Гітлер — вождь нації, а Тельман — зрадник, і ми будемо вас бити за те, що ви його підтримуєте». І тоді ми зрозуміли, що прийшов на нашу землю ворог підступний і жорстокий. І нищитиме він нас, незважаючи на наші сподівання та ілюзії. І щоб захистити себе та своїх близьких, щоб могли вільно й щасливо жити на рідній землі наші діти та онуки, треба, не шкодуючи власної крові, зупинити агресора. Відступали ми Кіровоградщиною, бачили, як горіли міста і села, чули, як поруч намагаються вирватися з оточення в урочищі Зелена Брама затиснуті в залізні танкові кліщі рештки 6-ї та 12-ї армій. Хотіли їм допомогти пробитися на схід, та нічого не вийшло. А на Миколаївщині і самі потрапили в оточення. Хто воював, той знає, що таке штурмовий батальйон. Я теж туди потрапив. Одержали завдання — забезпечити прорив і прикрити відхід наших дивізій. Кожен з нас тоді зрозумів: нас залишають на вірну смерть, щоб тисячі бійців вийшли з оточення. І все ж ми завдання виконали, хоч до вечора з 400 чоловік залишилося в живих всього 150. А виконавши, змогли наздогнати своїх, а через деякий час між Полтавою й Харковом знову потрапили в кільце й знову вийшли з нього. І так аж до Сталінграда. Потім були невдалий наступ на Харків і гірка поразка, а окупована Україна ще довго стогнала під фашистським чоботом. Аж поки ми, її сини, не прийшли й не прогнали загарбників.

Згадую про особисте, а воно — теж частина спільної історії, написаної нашою кров'ю й потом, важкими фронтовими буднями. Тому тяжко слухати, коли в когось повертається язик обливати брудом подвиг мільйонів людей, які віддали життя в ім'я перемоги. Мовляв, не так воювали, не проти того зброю піднімали. Та без тієї перемоги не було б у нас майбутнього, не було б нинішньої незалежної України. Хіба це незрозуміло?

Анатолій НАСТОЯЩИЙ, голова Кіровоградської міської організації товариства інвалідів Великої Вітчизняної та інших воєн, інвалід війни II групи.

Фотохроніка полум'яних літ

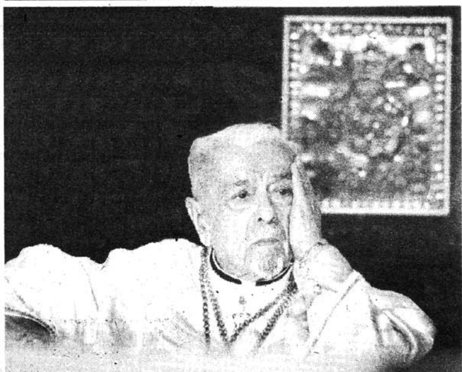








Знімки з архіву фронтового фотокореспондента Семена ХОРОШКА.

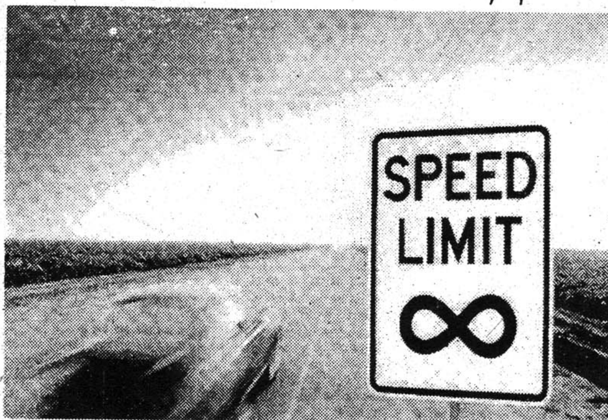


Страждань останніх він винести не зміг...

Завтра в далекому Баунд Бруці (штат Нью-Джерсі, США) відбудеться похорон глави Української автокефальної православної церкви Патріарха Київського і всієї України Мстислава (в миру — Степана Скрипника).

Українське православ'я прощається зі своїм Патріархом. Він був ним не лише за саном, а й за долею, за покликанням, як патріарх національно-визвольного руху. Племінник Симона Петлюри, Степан Скрипник ще в ті далекі часи обрав тернистий шлях боротьби за вільну Україну. Поручик війська УНР, депутат польського сейму, архієрей загнаної злочинним більшовицьким режимом у «катакомби» Української автокефальної православної церкви — такі основні віхи цього життя. В роки війни кати з гестапо поламали Патріархові ноги, але так і не змогли зламати його дух і волю. Бог і Україна стали шляхом, істиною і життям Патріарха. Він так радів, коли Всевишній дарував його Вітчизні волю, і так гнівався, коли бачив, як до святині тягнуться брудні руки вчорашніх посіпак КПРС і КДБ. Намаганням використати його старечу неміч і його світле ім'я організаторам нової державної церкви святійший Мстислав дав рішучу відсіч. «Тільки з чистими руками і чистою совістю можна робити чисту справу», — говорив Патріарх в інтерв'ю нашій газеті. Хвороби, старість, інтриги грішників у рясах, беззаконня яких прискорили смерть Патріарха, не дозволили йому організувати справжній об'єднавчий православний Собор України. 11 червня о 7.40 ранку в канадському містечку Грісбі перестало битися полум'яне серце Патріарха Мстислава. Завтра він рушить в свою останню путь. Мир праховi його, нехай завжди буде йому пухом земля!

ШВИДКО!



ЯК В ПРИВАТБАНКУ

Центр Прискорених Розрахунків

- електронні платежі в режимі реального часу;
- відкриття суброзрахункових та рублевих рахунків підприємств;
- відкриття кореспондентських рахунків банків;
- рублеві платежі у всі країни СНД;
- вигідне розміщення тимчасово вільних коштів підприємств.

ЦЕНТР ПРИСКОРЕНИХ РОЗРАХУНКІВ - БАНКІВСЬКІ ТЕХНОЛОГІЇ НА ВАШОМУ СТОЛІ

Телефони в м.Дніпропетровську: (0562) 41-20-15, 78-21-91

АКЦІОНЕРНА ПРОМИСЛОВА КОМПАНІЯ «РОССИЙСКАЯ ШИНА» ПРЕДСТАВНИЦТВО В УКРАЇНІ

Пропонуємо шини для вантажних і легкових автомобілів, автобусів і тролейбусів, тракторів та сільгоспмашин.

Найсучасніші радіальні легкові шини серії «70», виготовлені за ліцензією фірми «Піреллі», — це комфортабельність їзди на високих швидкостях:
— 155/70-R13 (ЗАЗ-1102);
— 165/70-R13 (ВАЗ-2108 та його модифікацій);
— 175/70-R13 (ВАЗ-2110);
— 205/70-R14 (ГАЗ-2410, 2411, 3102).

Будь-якими дорогами, на великих швидкостях, керованість і маневреність — це:
— 9.00R20 (260R-508) — ЗіЛ, МАЗ, КамАЗ;
— 10.00R20 (280R-508) — ЛіАЗ;
— 11.00R20 (300R-508) — «Ікарус»;
— 12.00R20 (320R-508) — МАЗ, КрАЗ, тролейбус.

Продуктивна робота на м'яких грунтах, підвищена прохідність, стійкість при роботі — це:
— 8.3-20 (210-508) — МТЗ-52, Т-40А;
— 11.2-20 (290-508) — МТЗ-82;
— 18.4-24 (Ф-148) — Дон-1500;
— 30.5-32 (Ф-136) — Дон-1500.

Реалізуємо зі складів оптом.

Приймаємо замовлення на 1993—1994 рр.

Звертайтесь до нас за адресою: 340114, Донецьк-114, вул. Рози Люксембург, 70, кім. 509.

Телефонуйте: (0622) 92-23-22, 55-45-98.
Факс: (0622) 55-45-98.
Телетайп: 115367 «СЕЛЕН».
Телекс: 115230 «СЕЛЕН».

ХАРЬКОВСКИЙ ТОРГОВЫЙ ДОМ

предлагает:

ТНП украинского производства: *одежда, обувь, электробытовая техника, телевизоры, хозтовары, надувные лодки, продукты питания и др.*

Строительные материалы: *цемент, шифер, доски, паркет, ДСП, шпон и др.*

ТНП и товары производственного назначения из рублевой зоны и дальнего зарубежья за карбованцы.

Расширить сбыт ваших товаров в рублевой зоне, на Украине, на западном рынке.

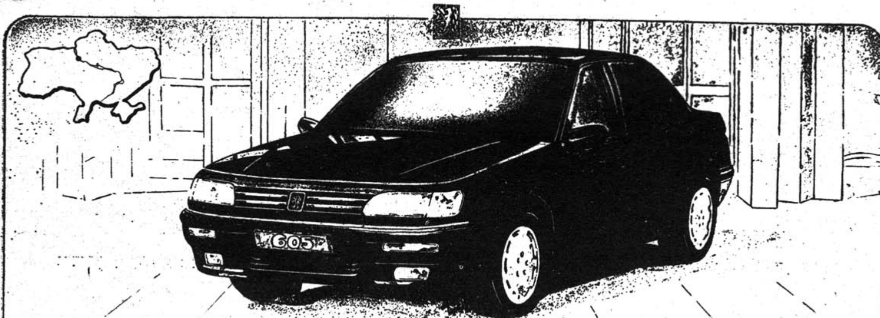
Провести маркетинговые исследования на Украине, выполнить другие поручения по закупке и доставке ТНП.

310024, Харьков, ул. Лермонтовская, 38.
Тел.: (0572) 43-38-30, 47-05-09.
Факс: (0572) 43-18-88, 36-06-47.

Луцький завод великопанельного домобудування пропонує жителям України комплекти залізобетонних деталей для індивідуальних будинків. Внутрішнє планування, архітектурне вирішення фасадів — на смак замовника.

Якщо ви придбаєте такий котедж, то вирішите житлову проблему за 2—3 місяці. Завод забезпечує доставку конструкцій своїм автотранспортом протягом кількох днів в будь-який населений пункт, що на віддалі від Луцька 150—200 кілометрів.

Адреса заводу: м. Луцьк, вул. Індустріальна, 4. Телефони для довідок: 3-38-68, 3-42-20.



ПЕЖО - ДОСВІД ДОРІГ УСЬОГО СВІТУ!

Багаторазові переможці ралі «Париж — Дакар» автомобілі «ПЕЖО» довели свою міцність, надійність та економічність і свій престиж повсюди — від пісків Сахари до автострад Америки.

Автомобілі «ПЕЖО» від офіційного імпортера «ІЛТА Київ» — це гарантія та фірмовий сервіс.

Двигун — дизельний чи карбюраторний, додаткове обладнання, колір — на Ваш вибір.

Про умови продажу і сервісу Ви дізнаєтесь, завітавши до нашого офісу за адресою:

Київ-10, вул. Січневого повстання 11-А
тел. 290-40-33, 290-42-48, 290-42-70
факс 290-42-74









PEUGEOT | ilta KIEV OFFICIAL IMPORTER

Організація постачає високоякісний напій, що містить суміш лимонного, апельсинового і мандаринового соків, протеїну та вітамінів, виготовлений за американською ліцензією, в літровій упаковці.
Тел./факс (044) 418-30-85.

Фінансовий міст

Швидко проведемо розрахунки між Україною та Росією за 5 днів по курсу за домовленістю!


Телефон у Києві: (044) 434-44-86



ПОЛОЖЕННЯ

про аукціонний продаж квот на товари, експорт яких підлягає режиму квотування і ліцензування у 1993 році на Українській фондовій біржі

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Це положення розроблене Міністерством зовнішніх економічних зв'язків України спільно з Українською фондовою біржою у відповідності з Декретом Кабінету міністрів України від 12 січня 1993 року § 6-93 «Про квотування і ліцензування експорту товарів (робіт, послуг)» та Порядком аукціонного продажу квот на товари, експорт яких підлягає режиму квотування і ліцензування у 1993 році, розробленим МЗЕЗ України і погодженим з Мінекономіки України.

1.2. З метою забезпечення належної організації аукціонів і позитивних результатів від торгів експортними квотами МЗЕЗ України на договірних умовах здійснює проведення їх на Українській фондовій біржі і її працівниками.

1.3. Продажу на аукціонах Української фондової біржі підлягають лише затверджені рішення Кабінетом міністрів України квоти на експорт товарів, що не підпадають під державне замовлення і державні контракти.

1.4. Метою проведення таких аукціонів є забезпечення продажу квот на експорт товарів із залученням найширшого кола покупців та створення для них рівних умов участі.

1.5. Квоти на експорт товарів виставляються МЗЕЗ України на аукціонні торги у вигляді лотів. Кількість і розмір лотів встановлюються МЗЕЗ України за погодженням з біржею.

1.6. Квоти встановлюються по товарних групах, підгрупах і позиціях, зазначених у додатку до декрету Кабінету міністрів України «Про квотування і ліцензування товарів (робіт, послуг)». Встановлення квот по більш дрібних позиціях не дозволяється.

II. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ АУКЦІОНІВ

2.1. Відкритий аукціонний продаж експортних квот Українська фондова біржа проводить щотижнево в узгодженні з МЗЕЗ України дні і години.

2.2. Рекламні повідомлення про дату і місце проведення аукціонів публікуються Українською фондовою біржею в газетах «Комерційний вісник», «Факт» та інших засобах масової інформації за 20 днів до їх початку, а також оголошуються на інформаційних дошках біржі і МЗЕЗ України. В повідомленнях вміщується інформація про товарну спеціалізацію товарів, кількість і обсяги лотів.

III. УЧАСНИКИ ТОРГІВ

3.1. Учасниками аукціонних торгів є суб'єкти господарської діяльності України незалежно від їх організаційних структур та форм власності, які подали на біржу замовлення встановленої форми (додаток № 1) і сплатили встановлений біржою збір за участь в торгах.

Встановлення додаткових умов, які можуть обмежити право зазначених суб'єктів приймати участь у аукціонних торгах, не дозволяється.

3.2. Підставою для участі потенційних покупців у відкритому аукціонному продажу експортних квот є замовлення, що зареєстроване на біржі, та копія документа, яким підтверджується сплата біржового збору за участь в торгах.

IV. АУКЦІОННА КОМІСІЯ

4.1. Для організації і проведення аукціонів створюється аукціонна комісія з числа працівників МЗЕЗ України на чолі з заступником міністра і представників адміністрації біржі, в цілому з 8-ми осіб: 5 осіб від МЗЕЗ України і 3 особи від Української фондової біржі.

4.2. Всі рішення аукціонна комісія приймає на закритих засіданнях. Повноваження комісії вважаються дійсними, якщо на її засіданні присутні не менше двох третин від загальної кількості членів комісії. При рівності голосів голос голови комісії є вирішальним.

V. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ АУКЦІОННОГО ПРОДАЖУ

5.1. Реєстрація та допуск учасників аукціонних торгів починаються за 2 (дві) години і завершуються за 10 (десять) хвилин до початку торгів.

Особи, які запізнились, до участі в аукціоні не допускаються.

5.2. Аукціонні торги проводяться в операційному залі біржі і, як правило, по одному товарному розподілу (згідно структури ТН ЗЕД).

5.3. Торги проводяться на пониження, із встановленням початкової ціни лоту на рівні суми експортного мита, яке вираховується за ставками, зазначеними Декретом Кабінету міністрів України «Про вивізне (експортне) мито у 1993 році». Рівень початкової ціни лоту визначає МЗЕЗ України.

5.4. Ведучий проводить торги за лотами, які виставлені на даний аукціон.

5.5. Торги на аукціоні відбуваються в присутності аукціонної комісії.

5.6. Ведучий проводить торги по переліку лотів, запропонованих на аукціон.

5.7. Торги починаються з оголошення ведучим початкової ціни на лот, а також кроку аукціону.

5.8. Якщо в ході аукціону протягом хвилини після оголошення початкової ціни продажу покупці не виявляють бажання придбати лот, ведучий має право знизити його ціну згідно з кроком аукціону. При цьому загальне пониження не повинно перевищувати 50 відсотків початкової ціни лоту. Якщо після зниження ціни на лот до рівня 50 відсотків його початкової ціни покупці не виявляють бажання придбати лот, то такий лот з торгу знімається. У випадку, коли прохання придбати лот по однаковій ціні виявлять декілька покупців, подальший аукціон серед них проводиться на підвищення ціни лоту. Конкретний крок аукціону на підвищення визначається у порядку, передбаченому п.5.7. цього Положення.

5.9. Торги ведуться покупцями шляхом підняття картки з номером.

5.10. Кожний наступний крок зміни ціни повинен бути меншим від попереднього і повідомляється ведучим.

5.11. Покупцем-переможцем на аукціонних торгах експортних квот вважається покупець, який перший погодився з ціною аукціону.

Угода вважається здійсненою після удару в гонг, що означає прийняття останньої запропонованої ціни.

VI. ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ УГОДИ

6.1. Учасник, який виграв аукціонний торг, надає протягом наступного робочого дня після торгів платіжне доручення з відміткою банку про сплату 5% вартості лоту. Учасники аукціону, які прибули з інших міст, надають телеграфне платіжне доручення на протязі 3 робочих днів від дня проведення аукціону. В разі ненадання платіжного доручення результати торгів анулюються і лот виставляється на нові торги.

При цьому такий учасник лишається права приймати участь у подальших торгах.

6.2. Кожна аукціонна угода оформляється запискою ведучого аукціону (додаток 3), карткою реєстрації угоди (додаток № 4) та біржовим контрактом (додаток № 5).

6.3. Біржовий контракт набуває сили з моменту його підписання продавцем і покупцем-переможцем.

6.4. Покупець-переможець отримує екземпляр біржового контракту, який після його оплати є підставою для одержання в МЗЕЗ України іменного сертифікату і відповідної ліцензії.

VII. ПОРЯДОК РОЗРАХУНКІВ

7.1. За участь у аукціонному продажу експортних квот учасники торгів сплачують біржі збір у слідуючому розмірі:

— суб'єкти підприємницької діяльності з правом придбання квот 5000 (п'ять тисяч) карбованців;

— суб'єкти підприємницької діяльності без права придбання квот (спостерігачі) — 1000 (одна тисяча) карбованців.

Учасник аукціонних торгів може придбати місячний, квартальний, піврічний абонемент зі знижкою вартості відповідно 10, 15, 20 відсотків.

7.2. Для контролю і прискорення взаємних розрахунків між учасниками відкритих аукціонних торгів експортними квотами біржа відкриває спеціальний рахунок для надходження платежів за продані на торгах квоти.

7.3. За рахунок одержаних доходів біржа покриває витрати, пов'язані з проведенням нею аукціонів, а решту перераховує до бюджетів відповідних органів місцевого самоврядування, на території яких розташовані покупці експортних квот.

7.4. До витрат, які біржа покриває за рахунок одержаних коштів від проведення аукціонних торгів, належать слідуючі витрати:

— реклама

— господарські витрати

— оплата спеціалістів біржі, які забезпечують проведення та обслуговування аукціонних торгів.

7.5. Покупець-переможець, який уклав біржовий контракт на придбання квоти, зобов'язаний в строк не пізніше 15 (п'ятнадцяти) банківських днів оплатити цей біржовий контракт.

7.6. Після проведення всіх фінансових розрахунків, визначення фактичних витрат по проведенню аукціонів пропорційного їх розподілу між квотами, що були продані, біржа в 15-денний строк повідомляє МЗЕЗ України в письмовій формі про перерахування коштів до бюджету відповідних органів місцевого самоврядування, на території яких розташовані покупці експортних квот.

Про підсумки аукціонів біржа сповіщає МЗЕЗ України в письмовій формі в одноденний строк.

7.7. Покупці-переможці квот з документами про їх придбання та копіями завірених банками платіжних документів щодо сплати вартості лотів (з урахуванням сум, сплачених згідно з п.6.1. цього положення) звертаються протягом 10 календарних днів після проведення аукціону до МЗЕЗ України за одержанням іменного сертифікату.

В разі незвернення покупця у зазначений строк результати торгів анулюються, причому суми, сплачені покупцем згідно з п.6.1. цього положення, не повертаються та використовуються для забезпечення проведення наступних торгів.

7.8. Власник іменного сертифікату повинен протягом 90 календарних днів отримати експортну ліцензію в МЗЕЗ України та здійснити поставку. В разі невиконання зазначеної вимоги дія іменного сертифікату анулюється без виплати компенсації.

Аукціонна комісія МЗЕЗ України може продовжувати строк дії іменного сертифікату понад зазначені строки за умови існування вагомих причин, передбачених чинним законодавством України.

ДО УВАГИ КЕРІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ!

Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України разом з Українською фондовою біржею щотижнево по середах проводять аукціони з продажу експортних квот.

Беріть участь в аукціоні. Це реальний шанс зробити успішний бізнес.

Придбання експортної квоти звільнює від сплати державного мита. Аукціони проводяться на пониження, що дає змогу придбати квоту за нижчою ціною.

Аукціони проводяться в приміщенні Української фондової біржі за адресою:

м.Київ, Рильський провулок, 10.

Початок аукціонів об 11 годині.

Українська фондова біржа проводить також операції з кредитними русурсами, ф'ючерсними контрактами, об'єктами приватизації.

Нагадуємо, що згідно ст. 29 Закону України «Про цінні папери і фондову біржу» торгівці цінними паперами зобов'язані подавати фондовій біржі інформацію про всі укладені угоди з цінними паперами.

Довідки за телефонами: 228-00-16, 212-84-23, 212-85- 28.

З ПЕРШИМ ЧЕМПІОНСТВОМ, «ДИНАМО»!

Завершився цікавий і напружений футбольний марафон у нашій країні. І ми сьогодні вітаємо з першим національним чемпіонством київське «Динамо». А якщо згадаємо й те, що вихованці Михайла Фоменка нещодавно вибороли й Кубок країни, то відзначаються справжні динамівські іменини.

Не соромно дивитися у вічі своїм прихильникам і футболістам «Дніпра», які мають майже однакові турнірні показники з чемпіоном. У дніпрян гірша лише різниця забитих і пропущених м'ячів. Пригадаємо, що цей клуб тривалий час лідирував у турнірі. Сподіваємося, що тепер молода перспективна команда з Дніпропетровська і її наставник Микола Павлов постараються довести свій клас і на міжнародній арені.

До речі, у наступних єврокубках Україна буде представлена трьома учасниками. Київське «Динамо» позмагається за Кубок чемпіонів, львівські «Карпати» — за Кубок кубків (цей турнір вже знайомий львів'янам), дніпропетровський «Дніпро» — за Кубок УЄФА.

Гострою була суперечка й за виживання в лізі. Її залишають луганська «Зоря-МАЛС» і рівненський «Верес». А на їхні місця в третьому чемпіонаті, який орієнтовно стартує 8 серпня, прийдуть вінницька «Нива» і шепетівський «Темп». Хоча турнір у першій лізі ще триває.

А поки наші найкращі футболісти, які ще не охололи від гарячої боротьби в чемпіонаті, у відпустку не підуть. Завтра зі Львова національна збірна України вирушає до Загреба, а звідти до Спліта. У цьому місті на Адріатиці українські футболісти зіграють товариські матчі зі збірною Хорватії (25 червня) і клубом «Гайдук» (27 червня). На ці поєдинки головний тренер нашої команди Олег Базилевич викликав таких гравців: Помазуна («Металіст»), Ковтуна («Динамо»), Дірявку, Беженара, Яковенка, Похлєбаєва, Полуніна, Михайленка, Коновалова (усі — «Дніпро»), Попова («Шахтар»), Грицину, Ковальця, Топчієва, Леоненка (усі — «Динамо»), Сака, Гусєва (обидва — «Чорноморець»).

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ІЗ СУДДІВСЬКИХ ПРОТОКОЛІВ

Чемпіонат країни з футболу. Вища ліга. 30 тур.

«Кремінь» — «Динамо». 1:4. 18000 глядачів. Голи: Топчієв (22, 87), Леоненко (36, 60) — у гостей; Пономаренко (69, автогол).

«Чорноморець» — «Металіст». 3:0. 3000 глядачів. Голи: Гусєв (31). Щербаков (60), Скигін (66).

«Зоря-МАЛС» — «Таврія». 2:1. 2500 глядачів. Голи: Нікітін (37), Коробченко (78) — у господарів; Гайдаш (86) — у гостей.

«Дніпро» — «Торпедо». 3:1. 20000 глядачів. Голи: Михайленко (31), Мороз (43), Думенко (49) — у господарів; Зайченко (85) — у гостей.

«Буковина» — «Шахтар». 0:1. 2000 глядачів. Гол: Ателькін (88).

«Карпати» — «Верес». 2:1. 7000 глядачів. Голи: Кардаш (66), Гусин (67) — у господарів; Паляниця (40) — у гостей.

«Нива» — «Кривбас». 2:0. 15000 глядачів. Голи: Бабій (41), Лобас (77).

«Металург» — «Волинь». 4:1. 5000 глядачів. Голи: Ключик (17), Гуральський (59), Скрипник (79), Головань (87) — у господарів; Мозолюк (10) — у гостей.

Підсумкова таблиця

	В	Н	П	М	О
Динамо	18	8	4	59-14	44
Дніпро	18	8	4	51-20	44
Чорноморець	17	4	9	44-31	38
Шахтар	11	12	7	44-32	34
Металіст	12	7	11	37-34	31
Карпати	10	10	10	37-38	30
Металург	10	9	11	38-35	29
Кривбас	8	11	11	27-40	27
Кремінь	8	11	11	23-40	27
Таврія	11	4	15	30-39	26
Волинь	10	6	14	37-54	26
Буковина	9	8	13	27-32	26
Торпедо	9	7	14	32-40	25
Нива	8	9	13	22-25	25
Зоря-МАЛС	10	4	16	26-46	24
Верес	9	6	15	29-42	24

Бомбардири: Гусєв («Чорноморець») — 17 м'ячів, Леоненко («Динамо») — 16.

Друга ліга. 33 тур. «Дружба» — «Меліоратор» — 2:3, «Азовець» — «Титан» — 1:0, «Явір» — «Таврія» — 1:1, «Металург» — «Чайка» — 2:1, «Чорноморець-2» — «Вагонобудівник» — 3:1, «Зірка» — «Бажановець» — 3:1, «Дністер» — «Хімік» — 1:0, «Галичина» — «Газовик» — 1:2.

Перехідна ліга. 32 тур. «Динамо» — «Прометей» Д. — 7:0, «Торпедо» — «Антрацит» — 2:0, «Войковець» — «Прометей» Ш. — 0:0, «Електрон» — «Фрунзенець» — 1:1, «Авангард» — «Море» — 3:0, «Промінь» — «Нива-Борисфен» — 2:1.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

Рукописів не повертаємо.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 846.430.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311115.

1, 4, 6 і 8 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».